

Iva Adamcová

OSTRAVA 28.1.2017

Iva Adamcová – Ostrava 28.1.2017

Vítám vás tady v tomto nádherném divadle, které má nádherně příhodný název – Divadlo loutek. Vy, co mě posloucháte a znáte mě, tak víte, proč je příhodný – protože vám vlastně vysvětluji, že jsme tady skutečně na „Divadle světa“. Scénář píšete vy, režisérem jste vy – a jste i hercem svého vlastního osudu. A toto poznání je obrovsky osvobozující.

Já jsem vlastně slíbila všem lidem, když jsme se teď dostali do bodu, že otevíráme náš statek a centrum, na který jsme dlouhá léta čekali. Vše se to tvořilo samo, a také s vaší pomocí, je to naše společná práce. Je důležitá pro ty, kdo informace potřebují, kdo si potřebují zpracovat praxi svého života, kterou už máte nastavenou. Ale i info, které je přinášeno, je důležitým prvkem, který máte v tom osudu zapasovaný.

A proto bylo důležité, a bylo v našem osudu nastaveno, aby se vytvořilo místo, kde si lidé, kteří ještě tak trošku nezvládají (a myslí si to sami o sobě) svou praxi, aby se přišli zeptat, aby se přišli poučit. Nejenom z toho, co povídám já, ale i z úst ostatních lidí, kteří tam s námi společně vždycky v tom místě budou.

Dostávám od vás překrásné dopisy, děkuji vám za ně. A chtěla bych vám jeden takový dopis úvodem přečíst, než začnu odpovídat na vaše dotazy.

Tyto besedy, které teď budou vždycky jednou za měsíc někde po republice České nebo Slovenské, jsou dělány proto, aby peníze z těchto setkání šly na provoz statku. A také proto, že statek má pouze omezený počet míst. A také ne každý může cestovat takovou dálku, ať už z důvodů finančních, nebo zdravotních. Nebo že už je tělo tak staré že by to třeba nesneslo – protože mě poslouchají i lidé, kterým je třeba přes 80 let a píší také velice krásné dopisy a poznatky, protože v tomhle tom věku už velice často hodnotíme celý náš život a bilancujeme, co jsme tady zvládli a co jsme nezvládli.

Takže tento dopis, který vám přečtu, nastartuje vlastně takové to gró. Paní, která mi ho napsala na konci minulého roku, přišla ve svém osudu do bodu, kdy pochopila. Pochopila to, co se vám snažím zprostředkovat. A právě proto dnes ty besedy nebudou takové, jaké byly přednášky v minulosti. Bude to vlastně odpovídání na vaše dotazy. Každý z vás, když dostane odpověď na otázku, se kterou si neví rady, a kterou nemůže přeskočit, protože by nedoplnila ten labyrint toho nepochopení, který si v sobě nosíte, tak se nemůžete posunout dál.

Milá Ivanko,

ráda bych vám popřála nádherný Adventní čas a podělila se s vámi o svůj vhled. Díky tomu, že jsem měla možnost poslouchat audia od vás a celého týmu dobrovolníků, jsem ve svém osudu došla do bodu, kdy se cítím opravdu šťastná a nepotřebuji k tomu žádný důvod. Také jsem pochopila, co znamená, že nic neřídíme, že se to děje samo, protože už je to dávno dané.

Nyní to sledují z povzdálí a mé ego už ani nic nenamítá, když vím, že nemám žádné zásluhy na tom, když se daří. A zároveň ze mě postupně odpadly časté pocity viny, které mě trápily.

Je to opravdu úžasný úlevný pocit, když už nenesu tíhu světa na svých vlastních bedrech. Je osvěžující nejen slyšet a přitakávat. To, že jsem zodpovědná pouze za své vlastní reakce, ale vlastně ani za ty ne, protože patří hmotě. Daří se mi žít to a sleduji z povzdálí zbytkové reakce těla – a vím, že jsem smířená s následnou platbou.

Tím se dostávám stále do více naprostého rauše – protože mě už strach nenachytá na švestkách a když náhodou prolétne mým tělem, tak se usměju a mrknu na něj.

Je to postupný proces a je krásný. Vidím v druhých lidech samu sebe čím dál víc. Vnímám, kdy nastoupí zkušební komisař mistr Satan a bdí nad mou bdělostí.

Odjakživa miluji Advent, protože v sobě bez ohledu na cokoli cítím otevřené dveře kamsi a za poslední dva roky jsem prošla hlubokou očistou, kdy střídala platba platbu. Díky vašemu zklidňujícímu hlasu, informacím a příběhům jsem to všechno ustála a celkově jsem se zklidnila a smířila jsem se sama se sebou.

Tohle se nedá předat. To musí zažít každý sám. A stojí to za to. Ať to stojí, co to stojí.

Mám vás ráda. A jsem ráda vaší součástí. S hlubokou úctou a láskou Dita

Ano. Já si půjdu teď pro vaše dotazy. Děkuji. Se mi tady rozepnula bota, omlouvám se.... Vidíte, jak mi to nevádí? Tak jdeme na to.

Chtěla bych vás upozornit na to, abyste si o přestávce ještě dopsali dotazy, nebo si připravili své ruce a zvedli je, když budete mít nějaký dotaz. Protože ty dotazy jsou velmi potřebné. Nebojte se ptát se, nejsou hloupé dotazy. Někteří lidé si myslí, že druhý člověk se ptá hloupě – ale není to tak. Protože on sám ve své úrovni má možná někdy dotaz, který by možná mohl někomu připadat hloupý. Ale tak to není. Duchovní úroveň se pohybuje u každého stejným směrem, směrem dopředu. Tzn. že vždy se posunujete v době, kdy něco nevíte.

Kdybyste totiž všechno uměli, tak byste se sem nenarodili. A nemuseli byste se ptát. Je to jako kdybyste se třeba v páté třídě styděli za to, že jste kdysi byli v první třídě a neuměli jste číst, psát a počítat. Ale právě proto jste vlastně do té školy života vstoupili.

Mé starší dceři se čas od času vyhodí opar na zadnici, tak jak se dělí dvě půlky zadku. Dává si velký pozor, protože má doma malé dítě a protože ví, že je to nakažlivé. Pomáhá jí krém, ale stejně je třeba odstranit příčinu. Vypadá to na druhou čakru.

Víte, záleží na tom... U každého člověka je to jiné. Mohla by to být záležitost první čakry, ale i druhé čakry, protože tyto dvě čakry jsou velmi blízké a spojené. Základem je odpor, že je něco špatně – tedy pesimismus toho člověka v tom životě. Ať je to nastavené do situační fáze, nebo do fáze hmotné. Tedy odpor buď k činu svému, nebo k činu druhého člověka, který se kolem mě pohybuje a svým činem mě pohoršil. Anebo dokonce k činu člověka, kterého si můžete prohlédnout třeba jenom v televizi. Budu teď vzpomínat svou maminku: Ona tak prožívá seriály a filmy, že pak vždy napasuje roli toho herce v tom filmu na jeho skutečné vlastnosti. A takových lidí, co to tak dělají, je hodně. Takže pak ti lidé třeba nemají rádi nějakého herce, protože hrál velmi negativní roli. A už jim to nikdo nevymaže. A to je obrovská iluze.

A to se vlastně odehrává i ve vašem životě. Uvědomte si, že každý z vás je jediné ucelené vědomí – a vždycky byl – jenom jste to nevěděli. Vy jste hráli všechny role, které kdy byly na této planetě nastavené, protože jste tou nejvyšší složkou Boha. Poloha duše je jenom mezistav – jen odskok mezi hmotou a duchem. Takže – je to složka, která je stejná jako božství. Je to vědomí, má ale málo zkušeností ve hmotě, tzn. prožila si pouze krátkou časoprostorovou křivku. Je zapotřebí vždycky splnit celou 100% časoprostorovou křivku planety, to znamená dobu, kdy se pohybujete jako vědomí na planetě.

Takže vidíte, že vlastně všechno jste vždycky hráli vy. Jen do té doby, než zjistíte, že nejste hmotou těla, si myslíte, že druzí lidé jsou špatní, že útočí. A tento útok toho vašeho hmotného těla, který máte nastavený v osudu, poznamenává váš zdravotní stav.

Důležité je, abyste si nemysleli, že je to špatně, když se ten odpor objeví. Je to důsledek toho, že jste jako vědomí nebyli přítomni v hmotné složce. Hmotná složka vám podstrčila odpor, že je něco špatně. Nebo na druhé čakře vám to ještě navíc vadí, že to ten člověk udělal, anebo vám vadí ta situace. Tím se úroveň hmotného těla strašně oslabí.

Na svém těle máte samozřejmě různé viry a bakterie, které tam přežívají. A to tělo by odolalo – ale tím, že ho vlastně zeslabíte tímto procesem, tak to tělo onemocní. Je známé, že na vašem těle - třeba i na rtu, když máte opary třeba na rtu - ten vir žije. Ale teprve tehdy, když prožijete nějaký odpor, tak to tělo selže. A buňky nedokážou v té chvíli odolat, tak proběhne proces. Ale ten proces je dobrý. Zaplatíte vlastně to, co jste si na sebe přijali – a v té hmotě to zaplatit musíte. Budete-li odmítat, že se ten proces odehrává, budete si vlastně zadělávat na další problém do budoucnosti – někde se objeví. Ty vaše platby potřebují být splaceny v klidu a míru, stylem „Zasloužím si to“.

Člověk žije svůj život a máte tam všechno. Většinou se mě lidé ptají: „Jak to že nějaké platby chodí třeba za tři měsíce, některé za týden, některé za dvacet let?“ Vy jste si vybrali hotový osud. Hotový osud procesů těla. A vy se za to tělo zpočátku považujete. Přebíráte i jeho pocity, přijmete vlastně na sebe to, co není vaše – stáváte se hmotou. A i doba, než dojde k platební zkušenosti, je nastavená, je daná. Musí souviset i s osudem, který si procházíte s mnoha dalšími lidmi. To znamená, že když ta platba u vás má proběhnout za 20 let, tak to proběhne, protože v té době se odehrávají příznivé situace proto, aby byla tato platba splacena.

Mladší dcera dlouhodobě trpí průjmy. Navštívila výživovou poradkyni, která jí odstranila ze stravy potraviny, které jejímu organizmu nedělají dobře. Ale je zase třeba odstranit příčinu, myslím, že je to také druhá čakra.

Ty průjmy jsou na první čakře a také někdy bývá spojitost s druhou čakrou - ano, to břicho je vždycky společné - takže zase pesimismy pryč z těla. Vše je vaše. Váš osud je takový, jaký je. A vy se nikdy nemůžete vymanit z toho osudu, pokud opětovně budete něco považovat za špatné. Patří to do vašeho života a vy jste ho takový chtěli. Toto mohou pochopit pouze lidé, kteří si prošli fází bílé magie. Ještě dělili svět na dobrý a

špatný – aby jednou pochopili, že tím, že upřednostňovali dobro vlastně útočili na zlo – aniž by si to uvědomovali. Svět je jaký je. Toto je tzv. bod nula, který, pokud se do něj dostanete, vám přinese obrovskou úlevu a pochopíte smysl tohoto světa. Ale také do něj patří splacení vašich plateb.

Tady můžete skutečně zareagovat tím, že to dítě naučíte obrovskému optimismu, ale ne nátlakem. To je také úkol pro rodiče, který by chtěl chránit své děti, ale zkrátka to neumí. Já jsem včera v Bystřici pod Hostýnem vysvětlovala, jak jsem své dvě děti pouštěla do života. Oběma bylo 17 let a šly obě do života – být matkou – v tak mladém věku. A šly obě do ciziny, neznali řeč. A byly obrovsky zamilované. Já jsem se o ně nikdy nebála, věděla jsem, že jsou připraveny.

Včera mi jedna paní na besedě dala dotaz: „Jak jste to mohla vědět? Jak se připravuje takové dítě na to, aby se mu nic nestalo?“

Víte – když budete rodič, a budete předvádět svým dětem pesimismy, tedy útoky na svůj osud, že je něco špatně, a nebudete optimisté, naučíte své děti také útočit na svět. Svět jsou i situace, protože vy jste si zvolili průchod ve hmotě i se všemi věcmi ekonomickými, politickými, rodinnými v zemi, kde žijete. Vše je zvolené v kousku hmoty, který jste si na sebe oblékli. Je zvoleno, kam se ta hmota bude posunovat. Proč bych měla běsnit, když moje dítě se zamilovalo a já jsem věděla, že jsem jim ukázala, co to znamená láska? Je to stav bez odporu. To znamená, že když cítím, že k tomu člověku patřím, tak půjdu. Kdysi mi dal někdo otázku v době, kdy se vdávala a stávala se ženou má první dcera: „Jak můžete vědět, že to dopadne dobře?“ a já jsem odpovídala: „Ale já to nevím :-)“. Z mého lidského pohledu to nevím. Ale podle mě je život dobrý takový, jaký je. A i kdyby se mi za pár let toto mé dítě vrátilo rozvedené a s několika dětmi zpátky, tak ji přijmu. Bez nějakých výčitek nebo posuzování co a jak bylo. A bez útoků na to, co se dělo v jejím životě. Takové to: Já jsem věděla.... - znáte to? Taková ta předurčení? Ne.... Já budu vědět, že ona si prožila to, co potřebovala, a že sklidila dobré zkušenosti. A že to byl dobrý život. A také jsem věděla, že své děti jsem vychovala tak, že si nedovolí nikdy ani myšlenkou zaútočit na někoho v okolí. A tím, že se chovají ke svému okolí jako sami k sobě, splňují podmínku uceleného vědomí. A kdyby náhodou někdy eventuálně selhaly, tak to nebude takový výkyv a okamžitě se jim to vrátí zpět – a pak si to zaslouží“.

Jedna má dcera už je vdaná 18 let a druhá 15 let. A jsou velmi spokojené a šťastné, mám báječné zeťáky. A nikdy jsem neprožívala lítosti. Ano – to zkrátka je splňující pocit Jednoty, že vše je tak, jak má být. Hladina hmoty totiž vám nabízí – jako ten čert z pohádky- takové ty vaše nabídky: že vám něco patří, že vám patří vaše děti, že vám patří vaši partneři, váš majetek. Vždyť všechno je pouze jako kulisa na divadle. Nic jiného to není, věřte mi. A jsou podstatné věci, které se nedají zaplatit ničím. Takže toho čerta klidně odmítněte s úsměvem, když vás bude lákat a bude vás na něco tahat. A tohle je strašně důležité - vysvětlit tomu dítěti, co je podstatné a co ne. A tehdy v něm vypěstujete odolnost. I kdyby prožil tzv. lidsky chudý život, tak bude naopak bohatý. Protože bude spokojen s tím, co má a nebude toužit po větším balíku, po lepších věcech – nebude trpět. On si poradí. Tím se mu po platbách zahojí všechny nemoci týkající se první a druhé čakry a všechno proběhne v klidu a hladce.

Náš mamka zemřela 16. ledna. Spálení jsme zařídili na 28.2 po 6ti týdnech. Pomohli jsme jí se lépe odpoutat? Je dobré se takto zařídit i pro nás, zatím žijící? Radmila

Víte, řeknu vám jedno. Ano, jsou sice procesy, které tady mají svůj řád v časovém odlupování z hmotné složky a také jsem vám je vysvětlovala. Ale věřte mi - až jednou zavřete oči vy – a už jste to zažili mnohokrát – tak vám okamžitě bude vaše tělo cizí. Protože budete vědět, že to nejste vy.

Váš život, který si projdete v hrozné rychlosti, vám bude připadat jen jako sen, který k vám nikdy nepatřil. Tak jako dnes třeba usnete a budete mít sen, který bude divoký, budou se tam odehrávat různé výrazné události, zklamání, bouře ... ale ráno se vzbudíte, půjdete si udělat snídani a vyvenčit psa, a pak půjdete řešit práci.... To je úplně ten samý pocit. Nepřivlastníte si to, protože božství vládne. Vládne nad hmotou. Ta hmota má pouze program dějů, které jste si oblékli, abyste si vyzkoušeli vaše reakce vědomí, které při tom máte. Takže se nemusíte bát.

Tím, že jste to udělali, jste pouze zklidnili sami sebe - že něco bylo tak, jak by to bylo možné, abyste něco nezanedbali. Ale nemusíte se obávat nikdy ničeho. Člověk by měl dodržovat pravidla lidských zásad – dříve se v některých civilizacích spalovalo, v některých se nechávali třeba těla roztrhat zvířaty vysoko v horách, třeba divokými ptáky.... Jsou různé rituály při odchodu mrtvých. A věřte mi, že ke každé té civilizaci jste se vždycky dobrovolně přihlásili, abyste si prožili tento stav. Nic není špatně. Na to nikdy nezapomeňte.

Milá Ivanko, prosím, mohla bys nám něco více povědět na téma jméno křestní i příjmení? Jméno nám je přiděleno před vtělením, nebo si ho vybralo naše božství, nebo naši rodiče? Ovlivňuje nás toto jméno energeticky osudově? Ptám se proto, že existuje mnoho knih o významu a vlivu jména a numerologové často doporučují změnu jména na ovlivnění osudu. Jméno je příliš karmické a podobně. Stejně tak při křtu se dávají další svatá jména a podobně. Dále pak: působí změna příjmení – ať po sňatku nebo z vlastního přesvědčení? Jsou všechny výklady na toto téma teorií nebo dedukcí z energie čísel nebo písmen? Pokud je všechno dané, tak jsme si to vybrali. Má tedy jméno na naši cestu A až B nějaký vliv? Nebo je změna jména jen náš odpor a nesouhlas s tím, co nám se děje a chceme to svou vůlí pozměnit?

Moc děkuji, s láskou tě objímám. Jarmila

Jarmilko výborně. Já jsem zrovna včera v Bystřici vyprávěla příběh, a to se přesně hodí. Je to asi měsíc, tři týdny, dostala jsem dopis. Takový docela vyděšený, od mladé maminky. Psala mi, že za týden bude rodit a že se bojí, protože má vybrat jméno tomu dítěti, holčičce, kterou v sobě nosí. Chtěli Anitu – a nějaká paní jí poradila, že Anita – že je netrpělivá a že je vzteklá.... A u dalšího jména, které se jí líbilo, zase měla další negativní věci...

Prosím vás.... tento stav je ještě hladina bílé magie, kdy si myslíte, že něco ovlivníte. Váš osud je nastavený. Jestliže já jako matka mám porodit dítě a budu v hladině pokory... Vy ho máte milovat. Takové, jaké je. Ať má jakékoli jméno. Ono vás to jméno napadne samo. Ono přijde. To je nastavené. Takže ti rodiče by neměli koukat na to – jéééé tohle mu nedám, protože tady z něj bude pesimista, nebo tamto – to bude lhát nebo dokonce krást. Neee.... To je váš vlastní odpor k tomu, že byste nechtěli mít vlastnosti takového dítěte. Vy máte vaše dítě milovat, ať bude tlusté nebo hubené, zdravé nebo nemocné, protivné nebo milé. Je to váš potomek a má vlastnosti přesně takové, jakým vy byste odporovali. Je to tak?

Takže – vidíte, jaká nesmyslnost to je. A věřte mi, že tato žena, když bude odporovat.... Každé jméno má něco dobrého a něco nedobrého. A pokud budete hodně dlouho pátrat, co chcete a co nechcete, tak mi věřte, že to, co nebudete chtít, tak se vám bude dít. A víte proč? Protože vaše dítě má vaše vědomí. Vy jste stejné vědomí. To znamená, že to vědomí ví, a obléklo si tuto roli, abyste prokázali přijmout to, co jste původně nepřijímali.

Paradoxní je, že dokonce i příjmení které máte, ukazuje na skutečné vlastnosti, které máte. A opravdu – ať se podíváte kamkoli, už vás jakoby nastaví. Když se moje první dcera vdávala, bylo jí 17 let, tak jsme potřebovali na zplnoletnění soudní razítko. Šla do Francie, takže někoho, kdo měl toto soudní razítko z francouzského jazyka. Byl tam dlouhý sloupec jmen a já jsem okamžitě věděla, která ta žena mi bude dělat ten překlad. Protože já jsem byla Iva Adamcová – a ta paní se jmenovala Ivancová. A byla báječná, nebyly s ní žádné problémy :-)

A nebojte se, vy ženy, příjmení, které si na sebe obléknete. I to patří do vašeho osudu.

Já jsem se třeba za svobodna jmenovala Čermáková. Ale když jsem potom dostala jméno Adamcová, tak mi bylo jasné, že na to jméno čekám celý život, že je moje skutečné jméno, které si ponesu. A opravdu jsem se v něm zabydlela. Když jsem potom byla rozvedená, tak mě nikdy nenapadlo, abych si ho vyměnila. Já jsem zkrátka Adamcová, a už jsem byla při narození. Protože v tom vašem osudu to máte. Ten, kdo se pak brání a štítí se toho jména a vrací se ke svému původnímu anebo si ho záměrně mění, chce změnit i osud. Ale tehdy jste hmotou, tehdy prožíváte odpory. Proč prožívat odpory, když mé děti nesou také toto jméno a jsem vděčná za to, že jsem toho člověka poznala, dal mi naše společné potomky, které jsme byli schopni vychovat báječně. Takže – nebojte se ničeho. Nepodléhejte iluzím, nepočítejte si numerologicky nic, to jsou zbytečnosti bílomágovského světa. Ten strach, že děláte něco špatně, je zárukou toho, že se něco komplikovaného ve vašem osudu bude dít, protože vy odporujete přijetí toho, co se děje. To znamená, že vy nemůžete ucelit vaše vědomí v božské.

Ivanko, má mi něco říci, když obě děti od 3 let nejí maso? Po jakémkoli vývaru se jim dělá špatně, už je nenutím. Za druhé – večerní trnutí zubů.

Tak – víte, já jsem vás přišla naučit podívat se na to, jak ten vývoj teď bude procházet. Člověk ve 3D odporuje mnohým věcem. Ale jakmile se ucelíte, a začnete být ucelení v tom smyslu, že už máte velmi málo odporů (ještě vám třeba nějaké schází), pak začíná

převládat složka ducha, tzn. on si to tělo pohlídá. Vzpomeňte si – vyprávěla jsem vám kdysi dávno, jak jsem třeba měla v těle málo vápníku a mé nadjá to vědělo, vidělo, že tělu bude zapotřebí. Protože když máte málo odporů, tak nemáte mít žádné bolesti, takže ten bůh si to tělo hlídá. A tehdy jsem opravdu dostala příkaz, abych si v lékárně koupila hořčík, vápník, zinek. Jenže já v tu dobu neměla peníze, kupovala jsem v lékárně jiné věci a měla jsem mít peníze až za dva dny. Jenže za dva dny jsem šla kolem lékárny a už ty peníze v té peněženke byly, ale mě se nechtělo je vysolit. Tak jsem ten hlas jako přehlídla, jako že ho neslyším a šla jsem dál. V noci potom se objevila bílá ruka – z té sféry, vy už víte, kdo to je. Bílí mágové vidí anděly, černí mágové vidí Satana nebo demony, protože oni je využívají.

Člověk, který jde už do pokory... vy už dnes víte, že Kristus vládne démonům i andělům – tedy složce dualitní, hmotě. Tehdy ubývá obraz andělský a zůstává třeba ruka, nebo jenom prst... ale je nádherně bílý, krásně vibračně naladěný. Protože vy se dostáváte do bodu nula, abyste této vrstvě vládli. Tehdy ta ruka se mě dotkla, a ještě jsem říkala – já, to je krásný.... Ale v tu ránu, jak zmizela do té temnoty, tak jsem dostala tak obrovskou křeč... ale já jsem se tak strašně smála a říkala jsem si: „jooooooo, zítra jdu a koupím si vápník“. A to je ono. Jakmile vy se dostáváte do pozice Boha, tak vaše tělo ví, co máte jíst, co nemáte jíst, které potraviny budou, které nebudou. Pokud vaše děti mají takovýto odpor na tuto potravinu, na jakoukoli, to nemusí být zrovna maso, to může být něco jiného, tak se zařídte. Poradte se třeba s nějakým výživovým poradcem, abyste nezanedbali třeba příjem bílkovin. Není bílkovina jako bílkovina, teď se objevují nové potraviny, jako třeba chia semínka, které umí s enzymy těla vytvořit vlastní bílkovinu. Jsme na prahu nové éry lidského hmotného těla, které bude už ve fázi božského hmotného těla. To znamená, že budete bohové ve hmotě, budete vědomí, vaše vědomí se ucelí. A i vy, podle toho, co tu máte dělat, budete se i stravovat.

Já třeba teď nedávno jsem se musela smát – já už asi rok prožívám, že jsem vždy měla ráda zelený salát. Poslední rok si koupím hlávkový salát, přinesu si ho domů – a pak, když otevřu lednici, tak přijde strašná nechut... Tak sním všechnu tu ostatní zeleninu, co jsem si chtěla dát k tomu salátu, a za 14 dní ten salát vyhodím. A nedávno byl u nás na statku pán, který dělá takové to testování potravin a mě vyšlo strašně maličko potravin, které by mé tělo nechtělo – a jedna z těchto potravin byl opravdu zelený salát. Byly tam potom potraviny další, na které nemám vůbec chuť – v této fázi si pak vaše tělo samo řekne.

Ale to není jako ve 3D, kdy se třeba rozhodnete: Teď budu vegan. Pokud je to rozhodnutí podmíněné lítostmi třeba nad zvířaty, nebo jakýmikoliv jinými odporovými stavy na jednotlivých čakrách, vždy když je tam zapasovaný odpor, tehdy se nedopídíte pravdy. Je tam třeba pýcha, že jsem jiný, že se stravuji jinak tam jsou ještě složky, které patří do bílé magie. A vy si potřebujete toto prožít. To ale ještě není vedení vašeho božství, kdy vedete vaše tělo správně tak, jak má být. Takže na tohle si dávejte pozor. Já bych to asi respektovala u těch dětí, ale ošéfovala bych si, aby měly správnou výživu.

K té druhé otázce: „večerní trnutí zubů“, většinou toto bývá u dospělých lidí, může to mít několik příčin. Mohou to být obnažené krčky anebo také tzv. bruxismus, kdy v noci skřípete zuby a obrousíte si sklovinu, tzn. snižuje se ta hladina a dostáváte se až na nižší

hladiny, třeba dentinové... Je potřeba poradit se zubním lékařem, který vám přesně diagnostikuje, co se vám děje v té ústní dutině a co ne. To byste spíš měla jít ke svému lékaři.

Chtěla bych se zeptat, zda by nám Ivanka mohla říct něco o tom, jak funguje těhotenství. Co jíst, co nejíst, proč se hormony bouří, hmota útočí a zkouší – mám pocit, že daleko více než obvykle a podobně. Děkuji Lucie

Ano. víte, každá žena bude mít jiné těhotenství. Záleží na tom, jestli jste to dítě chtěli nebo nechtěli, jestli jste měli nějaké plány do budoucna a teď vám to těhotenství skočilo do něčeho naplánovaného tam existují vnitřní rozporuplné stavy, kdy najednou.... Ne – vaše dítě by mělo správně přijít tak (a to se tak bude odehrávat v páté dimenzi), že se ráno jednou vzbudíte a zjistíte, že teď je čas na to, aby se vaše tělo rozdělilo, aby vydalo něco dalšího. A také samozřejmě musíte vědět, že k tomu máte toho potřebného partnera, tzn. člověka, který bude mít ve své DNA vlastnosti, které vám vyhovují, které potřebujete. A to samozřejmě ve 3D mnohá těhotenství a stavy matek nesplňují. Jsou třeba matky, které otěhotní a jejich tělo třeba považuje ten nový kousek hmoty, který vzniká v jejich těle, za nepřítele. To je také důvod dlouholeté neplodnosti. Až pak se zjistí, že tělo vydává nějaký hormon, po kterém vlastně ta žena, to původní tělo ženy útočí proti tomu vznikajícímu tělu, proto ta žena nemůže otěhotnět. Jsou různé varianty.

Pokud otěhotníte, tak samozřejmě první 3 měsíce si musíte zvykat. Protože ve vašem těle, spojením vašeho DNA a DNA vašeho partnera, vzniká další složka, která samozřejmě připravuje nové tělo. Žena je sochař, žena je tvůrkyně nového obalu. Ale pozor – stejného vědomí a stejného vědomí i vašeho partnera. Vy sami o sobě jste vždy vědomí, nejste nikdy pohlavní. Ale hmota má vlastně figuranty, aby se rozmnožovala a je to všechno vaše vědomí. Ať se podíváte na jakéhokoliv člověka, ať je to žena, nebo muž, jste to vy a je to vaše vlastní hmota, která je ucelenou složkou na planetě.

A když v sobě už nebudete mít odporující stavy, vaše těhotenství bude probíhat úplně hladce a nemusí vám být vůbec špatně. Já jsem třeba měla velmi málo nevolností u Lucinky, u Petrušky jsem už nezažila ani jednu Vycházíme z té hmoty. Já jsem přišla jako propašovanec, někdo, kdo sem byl hozen zpátky, ale přece jenom jsem musela splnit nějaké události, které měla Iva nastavené v reakcích těla. Takže některé věci jsem si potřebovala odnést a prožít si je. A prožila jsem si je dobrovolně a ráda, abych sem mohla ty informace přinést. A tehdy se mnohých věcí velmi rychle zbavíte, během krátkých let. Takže měli byste jíst samozřejmě čerstvé potraviny, měli byste jíst, co vám chutná – ale pozor: pokud budete 3D člověk, tak zde je ještě ožehavá otázka... Tam byste taky mohli jíst dorty nebo takové věci ... Ne – člověk, který už vládne svému tělu už mu nedá to, po čem ví, že by tělo trpělo. Protože vám by pak bylo špatně v tom těle. Vy jste vědomí, a to tělo vás tíží. To znamená, že člověk 5D se přestane přezírat, protože ví, že když se strašně napere, tak ho tlačí žaludek a že mu není dobře. A že už vlastně ani nemá z toho jídla radost. To jsou věci, které vám docházejí až postupem času. A když to potom poprvé dokážete, tak zjistíte, jak jste se vlastně osvobodili, i když

předtím byste to nikdy nepřiznali. Předtím jste to do sebe museli nabouchat úplně všechno.

Takže – tady je hodně věcí... Potom také žena – matka potřebuje vnímat, že má připravovat půdu pro nového člověka. Nedávno mě psala maminka, která říkala, že je ve 28. týdnu těhotenství a že je hospitalizovaná, protože jí tvrdne břicho. A že to zvládá docela dobře, akorát že každý den brečí. A znáte mě – já jsem jí odpověděla hned, okamžitě. A ona mi pak poděkovala, říkala, že se zklidnila, že si to uvědomila. Říkám: „Prosím vás - teď jste matka, jste sochařka, vytváříte podmínky pro vaše dítě. Vy máte být v klidu. Jestliže vám tvrdne břicho, tak je jasné, že by vám to nemělo vadit (to je na druhé čakře) a jenom půjdete do té nemocnice. Jestli vaše dítě se má nebo nemá narodit, to už je nastavené. Ale vy to nevíte jako člověk, vy to víte jako Bůh. Vy jako ten člověk, který by měl ještě odpory, si potřebujete uvědomit, že to, co se teď děje je tak, jak se to děje. A vy proto uděláte v maximálním klidu vše, aby to dítě přežilo. Zapomeňte na to, že máte nějaký domov. Teď je váš domov postel v nemocnici. A buďte tam spokojená, vyberte si jakýkoli optimismus: nebudu vařit, uklízet, budu odpočívat, budu luštit křížovky, budu si s tím miminkem užívat. To je za prvé.

Za druhé: vy mu dáváte hladinu hormonů. Vy ho učíte odporovat – vaše dítě, jestli budete celé těhotenství brečet, bude obrovsky ubrečené, protože pro něj to bude normální stav hormonů. Ono si na to zvykne. Takže ta matka je v té chvíli vlastně už zodpovědná za výchovu svého dítěte, i když to dítě ještě ani nevystřčí hlavu z jejího těla. Vy ho tvoříte už v této fázi.

Už taky víte, že jste si ho předtvořili v bodě oplodnění. Tam je start pro jeho základní vlastnosti. Takže to jsou věci, které když vám dochází...”

A ta žena mi napsala: „Jooooo, to jsem se krásně zklidnila, tak jooo, já tady budu spokojená.“

Člověkem mávají různé emoce a v té chvíli, když to tělo to na vás hodí ve velké rychlosti, tak si neuvědomíte, že vám to vlastně nepaří. Nepatří vám to. Vy jste vědomí. Vy jste štěstí. Vždycky jste jím byli. Do té doby, než jste se obalili hmotou planety. Od té doby jste byli vyhnáni z ráje. Hmota znamená odpor, hmota je tvrdá, nepoddajná. Je to protivenství. Nejste to vy, ona se ale za vás vydávala. Ale byla dobrým učitelem. V bibli je nastavený příběh, kdy Adam a Eva byli vyhnáni z ráje. Ano. Adam a Eva jsou totiž hmota. Je to rozdělovací a rozmnožovací složka, kdy muž a žena počnou buď ženu anebo muže – další lidské tělo.

Ale také tam je nastaveno – a pozor, viděli jste toho hada, který se omotával kolem toho stromu, jak nabídnul jablko – Eva byla zvědavá. Protože vy potřebujete ochutnat život. A ten had si to jablko nese pořád, až nahoru – pořád musíte něco ochutnávat. Ale až se propojí v 6. úrovni, tedy v úrovni hadí síly, tehdy už jste ochutnali všechno a znovu se do toho ráje navrátíte. To je pouze proces vašeho vývoje, než si uvědomíte, kdo jste. A tehdy vznikne člověk, který ví, že na kohokoli se podívá, kouká sám na sebe. A že všechno, co útočilo během všech inkarnací minulých, byl kabát, který jste si na sebe oblékli. A ten vám nedovolil sjednotit se svým vlastním vědomím ve druhých lidech. A

tehdy přijde obrovská úleva. Proto bible píše, že se máte k druhým lidem chovat jako sami k sobě. Protože jste to vy, není to nikdo druhý.

Milá Ivanko, v životě se mi nepodařilo vyřešit a pochopit dva problémy: nedostatek peněz i když dost vydělávám, skoro o vše jsem přišla díky soužití s bývalým partnerem. A nepochopení a nepřijetí mužů. A to mám dva vychovat. Prosím o radu. děkuji, Pavlína

To je těžké, já vím.... Vy tady máte nastavené muže, to druhé pohlaví. které je jakoby nepřitelem v této fázi. To jste si musela přinést už buď z dětství, ale samozřejmě také z minulosti. Zkuste si představit, jaký byl model ve vaší původní rodině, jak se choval otec. A jak se chovala matka. U každého z těchto rodičů budete mít plusové věci a u každého mínusové. Když odsoudíte ty mínusové, tak je budete nyní v této fázi hmoty dělat vy. Vysvětlím vám to. Každé období na planetě má své třídy. Vy víte, že já 7. třídě říkám černá magie, 8. třídě říkám bílá magie a 9. třída – to jsou deváťáci, pro které jsem přišla. To jsou lidé, kteří opouští hladinu bílé magie a stávají se uceleným hotovým božským člověkem. Tato cesta je velmi dlouhá.

Poslední, pokorná hladina ví, že vaše je veškeré vědomí, které kdy existovalo na této planetě. V 5D se budete učit, že vaše vědomí je veškeré co se týká všech planet. To teď ještě je pro vás nepochopitelné. Ale brzy se s tím setkáte. Do té doby se potřebujete sjednotit na jediné planetě, jinak nejste propuštěni do vyšší třídy, protože byste tomu nerozuměli.

Pokorný člověk ví, že neexistuje nikdo druhý. Hladina černé a bílé magie to neví. Černí mágové se učí jen přikazovat a řídit, tam ta hmota druhého těla spolupracuje tím, že on na někoho vystřelí a toho člověka to odrovná. A on je šťastný že vyhrál, že ho zlikvidoval, že velí, že má moc. To je jedna z největších zátěží pro černé mágy, je to tak. Pak je hladina bílé magie. Bílé mágy dohání – a to oni neví – vlastní činy z černé magie. To znamená, že musí sklidit útoky černých mágů. Tato doba je pro ně velmi těžká, protože oni to samozřejmě odmítají jako zlo, tu nižší hladinu – a upřednostňují dobro. V této fázi ale dostávají dary, protože oni zase neprošli vyučováním pýchy. Tehdy se stává, že Satan vašeho těla, který vládne celé planetě, nejen vašemu vlastnímu tělu s vaším jménem, vám dá nějaký dar. Něco cítíte, vnímáte, vidíte... a máte pocit, že jste to dostali vy, a že jste vyvolení a že můžete zasahovat a vyléčit druhé lidi, že jste přišli zachránit planetu. Ano, i takovéto pocity mají bílí mágové. A vy moc dobře víte, že je to dobře, je to součástí jedné vývojové třídy – a bez ní byste nepochopili vyšší třídy.

V jedné italské písni se říká: „Báni o cattivi non è la fine“. Znamená to: „dobří nebo zlí, to není konec“.

Ano – vývoj pokračuje dál.

Bílý mág, který nemá zpracovanou pýchu, má pocit, že je důležitější, lepší než druhý a může si dovolit na někoho něco poslat. Člověk, který se k němu přijde vyléčit, nepřijímá zase svou nemoc, která je vždy dobrá. Tady platí své platby za období svých odporů, aby něco pochopil. Pokud si tu platbu nezaplatí, nemůže pochopit. Ale on v osudu ještě

nemá toto uvědomění mít, běží tedy za někým, kdo má dar – aby mu sáhl do karmy neboli odebral odpor který v minulosti zažil.

A tehdy se děje zvláštní věc, kterou bílý mág neví....

Když já budu bílý mág a budu na tebe tady posílat energii, tak jako bílý mág nevím, že moje hmota těla a tvoje hmota těla je jedna hmota. Bílý mág si myslí, že jsou to dvě rozdílná lidská těla. On nevnímá, že když udělá čáry máry fuk, že nemá žádnou zásluhu na tom, že tvé tělo lehne a odejdeš bez bolesti. Nevnímá, že se vlastně vůbec nic nestalo, že to byla jen iluze – spolupráce jedné jediné hmoty, která podporuje tvou pýchu a tvou iluzi, že něco jde odebrat, že si můžeš žít na dluh.

V pokoře, v nejvyšší třídě zjistíte, že na kohokoli se podíváte, je to vaše vědomí. Ale to vědomí je příliš slabé na reakce hmotného těla – to znamená, že ten člověk dělá blbosti a nesmysly. A vy smíte pouze vysvětlovat. A když si ten člověk nedá říct, tak ho klidně nechat udělat tu blbost – aby si sklidil tu zkušenost, kterou potřebuje a kterou si musí prožít – bez ní by nepochopil. Teprve až si sáhne na dno a pozor – bez vaší lítosti – byť by to bylo vaše dítě nebo někdo, koho strašně milujete a záleží vám na něm – musíte ho nechat přijít na to dno. To je láska. Protože vy víte, že je to nejrychlejší cesta k pochopení a že jinak se svého výcucu z toho všeho nikdy nedočká. A že jen každý sám za sebe se může vymanit z pozice hmoty. A tedy že vše je pro toho člověka dobré.

Nedávno někdo na FB uveřejnil ukázkou z filmu Božský Bruce. Určitě jste to viděli, je to nádherný film. Starý film, asi 15-20 let určitě. A tam ten Bůh chce předat na pár dnů Bruceovi vládu nad světem. Vezme ho na vrcholky Himalájí, ukazuje mu krásu světa a říká mu: „Až se staneš zítra Bohem a budeš vládnout, abys viděl, že to není jednoduchá záležitost, tak uslyšíš najednou obrovské množství proseb a motliteb. Nevšímej si toho. Tím je posílíš.“ Ano to je hladina Boha, pokory. Každý sám za sebe musí přijít na to, že se nemá modlit a že nemá prosit. Protože to dělá pouze hmota. Vy jste ti, kdo jste ten osud chtěli, oblékli jste si ho na sebe ve svém těle, v celé své reakci. V celé škále těch reakcí té hmoty, ale ty reakce nejsou vaše. A máte být už tak rozumní, a tak zkušení, že to dokážete odhalit.

Ivanko, často se mi stává, že se v noci budím přesně v 3:05. Trvá to třeba týden a pak to ustane. Zase se to objeví za čas. Přitom mám pravidelný životní rytmus. Není pro takovou dobu důvod.

Víte – mě se kdysi stávalo, že jsem se budila vždycky v 1:01. A trvalo to třeba tři měsíce. Ale fakt pravidelně každou noc. To tělo si tady s vámi hraje hru. Jste hmotná složka, která je zapasovaná přesně do planetární časoprostorové křivky. Naše planeta se otáčí jednou za den kolem své osy a pak má 365 těchto otoček kolem osy jednoho roku. Tím se nádherně měří a dá se určit i váš čas, kdy sem přijdete a kdy odcházíte. A tento bod je nastavený – vy si vybíráte své tělo se svým jménem, které se narodí přesně v nějaké otočce nějakého dne a nějakého roku. A pak si tady odžije přesný počet otoček velkých i malých. A např. za 87 let zase vypadne z té složky – ta hmota se rozpadne a je využívána na kabátek někoho dalšího. Ono je to vlastně strašně jednoduché. Přitom kompletní vědomí se navrací do tzv. „3D vězení“ toho vědomí. V jisté části a fázi si ta

hmota s vámi hraje takové hry, které se týkají třeba takového pravidelného buzení – jen proto, aby vám to začalo "šrotovat", jak je to možné. Hodte to za hlavu. Až vám to přestane vrtat hlavou, tak to přestane.

Celý život chodím všude na poslední chvíli nebo pozdě. Když se nezdržím sám, zdrží mě někdo jiný, nebo něco. Možná otázka důležitosti věcí nebo odsouzení otce. Už si to nepamatuji.

Ano. A tady je nádherné, že vidíte, že když se nezdržíte vy, tak vás zdrží něco. Když si budete myslet, že jste špatný, když jste nedochvilný, tak to tělo (ta hmota) vás bude nutit to dělat. Protože tady je odpor na první čarkře. Nebo si to budete vyčítat. To je jedno. Jakýkoli odpor byste měl k tomuto chování, nemůže se nikdy vaše hmota napravit, protože vy jste univerzální vědomí. A věřte mi, že také součinnost celé hmoty je strašně důležitá. Ty, co na vás čekají, musíte vy také prozkoušet. Kdyby si někdo nezasloužil vaše zpoždění, tak zkrátka přijdete včas.

Uvědomili jste si někdy, že když půjdete kolem – dejme tomu 50ti lidí, které ve vašem životě potkáváte – tak u někoho máte takové svrbění jazyka: štouchnout ho, píchnout ho nějakou poznámkou. Druhému to nebudete dělat, třetímu také ne. Čtvrtému zas budete dělat něco jiného – to je tzv. karma osobnostní a vyučovací. To se týká třeba i tohoto zpoždění, kdy jeden je zpožděný a druhý je netrpělivý, že někdo nechodí včas a třeba vás odsoudí.

Právě teď před chvílí jsem mluvila o tom, jak to chodí v pokoře – pravděpodobně jste odsoudil někoho v dětství, nebo v rodině. Nebo jste třeba slyšel, jak byl někdo odsouzen a přidal jste se na stranu třeba maminky, kdyby tatínek byl neustále ve zpoždění ... Toto příklonění k tomu odsudku se vztahuje dnes právě k tomu, abyste pochopil toho člověka, že on to také dělat musel. Neboť odpory se opakují. To, co odsoudíme na rodičích, které jsme si vybrali, (to znamená, že z minulosti si přinášíme něco, co jsme ještě neuměli), to je to umenšení těch našich silných odporových reakcí, které z nás dělají hmotu. Tak se proces opakuje. Ano – vy jste totiž všechno. Vy jste veškerá hmota, která tady kdy byla a hrála kohokoli. A pozor – v každém bodě časoprostorové křivky až do zrození. Abyste se sjednotili (podle toho je jméno Jednota) - tak potřebujete pochopit, že jste tací, jací jste. A i ti, kteří před vámi dělali tyto věci, je dělat museli. Takže prvotní krok je smíření se s tím člověkem – aha – já jsem to taky dělal. Všechno je nastavené.

Já si pamatuju, jak jsme s mou starší dcerou, když byla vdaná a měla už malé miminko, jednou diskutovali: Ona nechtěla připustit, že když třeba pojedete autem a nemáte vidět příjíždějící auto zprava nebo zleva, a má být nehoda, takže to zkrátka být musí. Tenkrát se hrozně rozhorlila: „Mami – ne, už nemluv!“. Já říkám: "Dobře, já tě nebudu přemlouvat, ani to nemám v úmyslu" - tak jsme moc dlouho nediskutovali :-)

Za týden zazvonil telefon – Lucinka. Bylo to od ní úžasné, někdo by to třeba po tom pochopení schovával, bylo vidět, jak je spravedlivá a rozumná. Říká: „Mami, tys měla pravdu! Mě se dnes stala tak neskutečná věc - já se ti musím omluvit za to, jak jsem reagovala ten minulý týden. Dnes jsem jela s malým, čekala jsem ve strmém svahu u

semaforu, svítila červená. Nahoře jezdila auta, co měla zelenou. Tak čekám, malý byl vzadu v takové té skořepině – a najednou jsem viděla, jak tam skočila oranžová, zelená. Tak jsem se rozjela a najednou z obou stran začala strašně houkat auta. Já jsem nevěděla, co se děje, šlápla jsem na brzdu a zacouvala ty dva metry zpátky. A zjistila jsem, že tam je pořád červená! Ale já bych ti přísahala, že tam byla zelená!“.

Ano. Není koho odsuzovat, vše je nastavené. A věřte mi, že když budete odporovat, tak se vám ty věci budou dál dít, vy se dostanete sami k sobě, k ucelení, jenom pokorou.

Včera jsem vyprávěla příběh jedné ženy, která mi minulý týden říkala, co se dělo: její muž a syn (asi 13letý) jeli ve vysokých horách po serpentínách – sníh, led, mráz, mínus 17 °C. Povídali si, byli velmi spokojení... a najednou v protisměru ze zatáčky vyjelo obrovskou rychlostí auto. Ale takovou rychlostí, že to nevytočilo a dostalo se až do protisměru. Ten tatínek to strhnul, dostali smyk na ledě a nabourali v lese do stromu, vyhodilo je to až do lesa. Nic se jim nestalo, vůbec nic. I to auto dojelo – vycouvali, dojeli až domů.

A teď ta žena mi říká: „No, to je dobře, že se jim nic nestalo“. A já říkám: „No vidíš, máš se z čeho radovat“. A ona najednou začala: „Prosím tě, ale jaký člověk to může být, když ani nezastaví???“ A teď pozor. Já jsem okamžitě musela zareagovat: "Prosím tě – ty nesmíš posuzovat! Ty smíš posuzovat jen sama sebe – a i to je ožehavé. Protože i ty potřebuješ dělat některé věci, abys pochopila druhé lidi. Než se sjednotíš. Ale uvědom si, že ten člověk JE JAKÝ JE. On si nese své věci s sebou. Nemůžeš vědět, jestli odjel s otazníky – zabili se, nezabili? Jsem vinný, nevinný? Teď se bojí vrátit se... to jsou různé procesy, které si odnese s sebou. Pamatuj si – jestli ti dnes bude vadit, že ten člověk není tak vychovaný podle tvých měřítek, tak znova přijde další útok. Není to zbytečné? A pozor – děláš si ho sama. Ty jsi jeho vědomí. A to vědomí ví, že ty potřebuješ něco opravit“

Jestliže se vám stane cokoli – je zbytečné hledat viníka a ukazovat prstem. Ten děj se musel odehrát právě z důvodu vašich minulých odporů. Dejte si na to pozor. A nebojte se toho. I když vaše tělo někdy zareaguje a vy už hned víte, že jste neměli, - to tělo bylo rychlejší než vy. On je hrozně mazaný, ten Satánek :-)

Takže: usmát se, že zase máte další zkušenost. A jednou se vám to podaří. Netlačte na pilu, tím byste ho posilovali a byli byste hmotou. Vůlí člověka to nikdy nedostanete pod kontrolu, protože vy máte přesně v těch otočkách jednotlivých dnů a roků bod, kdy se to stane poprvé. Čím méně to budete tlačit vůlí člověka, tím rychleji se vám to podaří.

Takže – dobrý :) Radujte se z toho, že jste přišli pozdě. A že ten druhý byl trpělivý – pochvalte ho za to, jak to s vámi může vydržet :-) Žert je dobrý nástroj :-)

Mám dotaz – již 37 let mám problém s ledvinami po rozvodu. Nyní začínají fungovat, velmi pomalu. Co s tím mohu dělat? Vlasta.

Vlasto – ano, tam bylo zřejmé neodpuštění. Ale: jsou-li to ledviny a je to po rozvodu.... víte, když je to k partnerství, tak to bývá většinou ve fázi ženských hormonů. Tam musel být zapasovaný ještě někdo jiný, protože ledviny jsou skutečné neodpuštění. Dejte tomu, plácnu: přispěl k tomu třeba tchán s tchýní...já nevím, to jsem si teď jen

vymyslela jako příklad. Nebo i vy sama jste si to mohla vyčítat, že jste něco udělala špatně. Protože jinak, kdyby to bylo ryzí jen směrem k partnerovi, tak by to bylo skutečně pouze v ženských orgánech. Třeba ta situace vám obrovsky vadila. Dnes už víte, že váš osud byl takový, jaký byl, a že jste se s tím člověkem měla setkat, že jste se měli potýkat s nějakými problémy. A když mu přejete šťastný další vývoj a osud – už kvůli tomu, že spolu máte třeba děti, tak aby i ty děti byly šťastné, protože ony vás určitě milují oba dva, bez nějakého poukazování prstem jeden na druhého – tak jde uchovat tu rodinu v celku.

Když vám teď už začínají ledviny fungovat, tak jste si už jistě prožila tu nejhorší opravnou fázi. A vy musíte teď přijmout i tu nemoc, což je pro někoho hodně těžké – když ledviny nepracují, je to opravdu velice náročné pro to tělo, a i pro vás žít v takovém těle. Buďte ráda za každý krok. A potom poučení z toho prožitku, tenkrát v těch 30ti nebo kolika letech: už takové věci neopakujte. To stačí – poučit se. Nic jiného pro to nemusíte udělat, vy už jste si asi své platby splatila. Já bych to nechala tak. Jestli jste plně odpustila poznáte jediné tak, že když se kolem vás budou dít podobné věci, třeba u sousedů, známých, u dětí – tak tuto situaci už znovu neodsoudíte.

A také že tomu vašemu bývalému muži budete přát hodně štěstí. A i těm, kdo se o ten rozvod eventuálně zasloužili. To stačí. Víte – vy budete odcházet vždy v bodě, který jste si zvolili – právě v těch otočkách jednotlivých dnů i planetárních roků. A této výši té časoprostorové křivky – kolikrát se ta planeta otočila a kolikrát se otočila celá za ten jeden rok za těch 365 otoček – tak tam je nastaveno, kam přesně v pochopení dojdete. A to nikdo ani nepředběhne ani to nezpzdí. To zkrátka není možné. Nebyli bychom vlastně jedna jednotná bytost. A planeta je jedna bytost. Všichni ostatní jsou také vy. Jsme jenom my.

Ivanko, myslím si správně, že mezi body A a B nemám žádnou vůli, že je vše dané? to je pak ale nádherně jednoduchý život...

Ano. Tak to je. Je to nádherně jednoduchý život. Jak jsem tady dnes četla ten první dopis – on je nádherný. A to je od člověka, který pochopil. A pak jsou tady ještě dopisy, které dostávám od lidí, kteří ještě úplně nepochopili, kteří se nedokážou vzdát. Člověk, který bude mít ještě hodně silné ego, tzn. velmi dlouhý proces umenšování odporů a přivlastňování si ještě před sebou, tak jeho ego bude obrovsky běsnit, že on to nemá ve svých rukou.

Lidé si běžně myslí, že svůj život mají ve svých rukou. Kdyby jim někdo tuto představu vzal, když mají silné ego, tak to ego jim hodí obrovský strach – aby se neposunuli. Ten člověk to odmítne. A odmítne to správně, protože není ještě čas. On nemá ještě čas to pochopit. Musí si ještě prožít nějaké události a situace, aby povolil. Většinou nám k tomu pomáhají tzv. „dna“. Když si prožijete něco až úplně na dno – takový to eeee – tak děj se vůle boží, ať to tak teda je... To je obrovské uvolnění. Obrovské uvolnění. Poprvé ta hmota v součinnosti s božstvím dovolí nadechnout se. Do té doby vás obrovským způsobem drtí.

Takže: pro člověka, který už má dost zkušeností, to je nádherný život.

Ale – co jsem měla na mysli o těch lidech, které to nemají ještě úplně nastavené: Nedávno mi psala paní, která se někde doslechla, že už špatně vidím. Říkala: „Ivanko, tak mě v noci napadlo...“

A pozor: to je výborné, že jí to napadlo! Protože to je ten Satánek, který hází pochybnosti. Ale jí napadlo mi to napsat, což je také správné. Je vidět, že se měla tu odpověď dozvědět. Sice jsem o tom už mnohokrát mluvila, ale já už jsem namluvila tisíce hodin. To ani nemáte šanci poslechnout si všechno. A i kdybyste to poslouchali, tak to třeba neuslyšíte. Najednou se ta pozornost třeba někam zaměří....

Pamatujte si – existují nemoci, kdy vy si zaděláváte odpory (kterými to jsem vysvětlovala na základních přednáškách) - to je drtivá většina nemocí. Pak jsou nemoci stáří těla – třeba oči mají 50 let – po 50. roku života drtivá většina lidí už má problémy buď na dálku nebo na blízko, záleží na tom, jak ty oči máte nastavené. Játra mají 70 let... každý orgán má jiné stáří. To se bude také měnit, protože planetě se mění stravovací zvyky, celá hmota bude pochopena, bude se umět transplantovat, obrovsky se vám tím prodlouží věk.

Pak jsou nemoci karmické, ty jsou tady proto, abyste si prožili celoživotní pocit, to jste si nabrali proto, abyste zesílili úsilí najít sami sebe. Jestliže já v minulosti nebudu mít ráda sama sebe, budu se považovat za špatnou, budu fňukat, že jsem měla špatný osud.... tak abych se naučila mít ráda sama sebe, tak si vyberu nějakou karmickou nemoc. A s ní budu v té 3D pozici bojovat a ponesu si jí s sebou. Než pochopíte, že si máte sami sebe vážít v tom stavu, v jakém jste se narodili. A proto jste si jí právě zvolili tuto nemoc, a proto tato nemoc je pro vás dobrá. Ona je dobrý učitel. To tělo-hmota je vždycky dobrý učitel.

A ta žena mi psala právě proto. Ptala se: „...proč tedy vy to máte? Třeba jste nechtěla vidět maminku, že byla fintivá?“ Ego je úžasný učitel, vidíte, jak jí to podsunulo? Dozvěděla se odpověď na svou otázku. Učíme se vždy ve skupinách – vždy je důvod, proč ta má maminka tady žije, že je jí tolik let a ještě je. Jestliže zažijete smrt ega a nebudete mít odpor k ničemu, tak se vám ty věci přestanou dít. Když to někdo ještě z hladiny odporové uslyší, tak si bude říkat: „Ty jo, tak já teď na tom budu pracovat, protože se mi to pak nebude dít!“ Ale to je ještě vypočítavost. To je ještě dělám to sám pro sebe. Myslím si, že když toto splním, Ne, ne, ne, ne.... To je ještě egoismus.

A bude toho člověka, který už má ego mrtvé, posuzovat, myslet si, že má ještě nějaký odpor, když se mu to děje. ... ty hladiny zrcadel nejdou úplně oddělit. Pravda je taková, že člověku, který se pohybuje tady v tom ději, se budou dít věci stále dál, protože ony se musí dít! I pro toho druhého člověka, který je tam v té hře zapasovaný. Ale vám to nevadí. Vám je to naprosto lhostejné, vám se to neděje – což druhé oči nevidí. Proto je tady velmi těžké rozeznat, kdo kde jaký je. A to je strašně dobře, protože lidi, když by to pochopili, tak by lehce se dostávali z té hladiny hmoty ven. Ale ten východ je velmi velmi těžký.

Ivanko, která čakra je zodpovědná za návaly horka v menopauze? Jak si můžeme pomoci zmírnit potíže? díky. Marcela

Je to druhá čakra, ta obsahuje ženství. Ale ono to má strašně hodně procesů. Víte, že každá žena to už má nastavené v DNA. Některá rodina to má po té ženské linii dlouhodobě i tak, že prochází menopauzu až třeba v 60ti. U nás v rodině to dokonce bylo přes 60. Ale jsou i ženy – třeba já znám kamarádku, která se do menopauzy dostala, když jí bylo 34 let. To je zase extrémně krátké. Vy proti tomu neuděláte vůbec nic, kdy ta menopauza má být nebo ne, protože to už máte nastavené v těle. Ale můžete zmírnit následky. Jednak tím, že se budete hýbat – pomůže vám pohyb, dobrá strava. Ta by měla být založena na přírodních fytoestrogenech – ty obsahuje třeba sója. Dejte si pozor, někdo bývá třeba na sóju alergický, to už ale záleží na vašem těle a na tom, co vy o něm víte a co ne. Hodně fytoestrogenů obsahuje čerstvá zelenina, ovoce (spíš zelenina, ovoce má hodně cukrů, ten by zase přitěžoval vašemu tělu, narůstala by tuková zásoba), ale hlavně pohyb. A hlavně optimismus, nepropadat zoufalství, když se začnete potit. Já vím, že je to obtížné, chemický proces těla je náročný, je zeslabený. Ale nejdůležitější je podle mne – co jsem zjistila já – je dát tomu tělu zabrat. Když vám není dobře, a to tělo rozhýbate, tak se cítíte líp. Ono je pak vděčné, že jste se konečně zastavili a sedli si, takže ono má jiné starosti, dá se říct. Ano, vy máte být vládce nad tělem – a ne aby ono vládlo vám. Jestliže na mě hodí horkost nebo nějakou nedostatečnost, a já se z toho sesypu, tak ono toho využívá.

Moje maminka je důkaz úžasné vlády nad tělem, tak jak jen mohla mít. Když měla nějaké bolesti, tak si to zkrátka dva měsíce odkulhala. Nefňukala, dělala věci dál tak, jak měla, třeba i na zahradě – a ono to přestalo. Ona zaplatila a odešlo to. Takový to proč, jak, je mi blbě, nemůžu a pak jste třeba ještě nevrli na své okolí – to vše přispívá k výčítkám a dalším blokacím. Zkrátka: je to tak, stárnu, musím mít nějaký věci, které se kolem toho odehrávají. Až přejdou třeba dva, tři roky, utichne to, vám se uleví. A zase se budete muset smířit s jinými věcmi, protože zas to tělo vypadá jinak. Ale věřte, že tím pohybem mu obrovsky pomůžete. I člověk, který by byl zdravý a byl by bez jakýchkoli odporů – když budete mít jednoho takového člověka pohybujícího se a jednoho ne – i u nich se bude lišit hladina chemie těla. Obrovským způsobem. Tak toho využijte, hodně chodte. Univerzální pohyb je chůze, rychlá chůze, je to plavání... každý z vás ví, co mu vyhovuje a co ne.

Nevím kam se přestěhovat z místa, které mám opustit. Nepřichází žádný impulz a podnět. Čím se řídit?

Já bych jezdila. Jezdila prohlížet si místa nebo nabídky. Dejte si inzerát, nebo si vyhledávejte v inzerátech. Jezděte se dívat a tam, kde vás to osloví, je vaše místo. Ale pozor – nebědovat. Jsou místa, která vás osloví, protože osud je hotový. A pak se tam zapasujete do děje, který potřebujete opravovat, děje, které byly v původním místě. To je také pravda. Takže nebědovat. On ten život je nastavený tak, jak jste ho potřebovali a to, co jste potřebovali dořešit. Takže v tichosti a spokojenosti hledejte. Možná, že vám zrovna někdo za pár dní zavolá a něco vám nabídne. Nebo pojedete někam na výlet, nebo na dovolenou a zjistíte – to je ono.

Já si pamatuji, jak můj zeď hledal místo pro chalupu. Projedil celé České středohoří. A pak jednou se opravovala silnice mezi Oblíkem a Ranou – a byla odbočka směrem na

Mnichov. Jinak by tam nikdy nepřijeli. Zjistili, jak je ta vesnička nádherná, když vjížděli ke kapličce, tak zeď otočil hlavu nalevo a říkal "Tady je to. Teď jsme doma." Vy to poznáte. Vy si v sobě nesete obraz. Vaše tělo má v sobě program, kde máte být. A vy ho nemůžete minout.

Ivanko, může mezi mužem a ženou vzniknout opravdová partnerská láska, když na počátku nebyla hned zamilovanost, jen důvěra a porozumění?

Ano, může. Ta zamilovanost je většinou vstup do učení. Ať je to partnerství dobré nebo nedobré. Víte moc dobře jak to funguje. Mezi mužem a ženou skutečně může po čase začít opravdová láska, když poznáte kvality toho druhého a vážíte si ho. To je strašně důležité. Protože vy jste každý vědomí. A tak, jak ovládáte svým vědomím své tělo – anebo neovládáte – to je vlastně průkazné, kdo jste. Takže ano, bude to asi výjimečné, protože hodně lidí se snaží mít takové to – teď to na mě spadne. Víím, že on patří ke mně.... tyto věci jsou výjimečné, ale pak jsou dvojnásobně krásné, protože si toho vážíte.

Můj syn začal z ničeho nic pomrkávat rychle za sebou očima. Děkuji Martina

Tady existuje víc variant. Buď má nějaký stres a uvolňuje se tím – to je možné. Nebo se něčeho bojí. Ale také existuje ... já si pamatuju, když jsem byla holka, co to tělo prožívalo. Kamarádka třeba přinesla karis blok a tam byla taková hra o číslech – když vidíte třeba na autě 11, znamená to dopis. 22 - špatná zpráva. 33 - bylo já nevím co. ... 66 - byl sex :-)) to si pamatuju :-)) Joooo... tam bylo takových věcí ... hele – to byla katastrofa. To mé tělo si na to zvyklo. Já potom kdykoli jsem to číslo viděla, v tu chvíli mi tam chodila ty slova, která se přiřazovala k těm číslům. A už to tělo to vyhlíželo, nebo se toho bálo. Reagovalo. Já jsem to viděla jako hru, protože jsem věděla o co se jedná. Ale teď jsem si říkala – bože můj – ty lidi jsou vlastně chudáci, ohrožení, náchylní na takovéhle...teď si vezměte cokoli... Třeba jedno z těch dětí řekne z legrace: "blbllll řap řap". A hned to říkají všichni. Nebo „ty vado“, „ty vago“, nebo „ty vole“ se říkalo. Je to dodnes mezi lidmi.

Hele – můj zeď se to naučil říkat.... to je krásný, když Ital říká "ty vole" cizímu člověku, protože on si myslí, že se to říká :-)) Ale on je tak báječný, že ho všichni milují i s tím volem :-)) Ale to jsou věci, které vy si navyknete, myslíte si – to se nosí, to je móda... Většinou je to v těch pubertálních letech to tak je.

Takže prosím vás – buď je to nějaký tik z odporu – to potřebujete vysledovat. Spíš by mi to ukazovalo, že se tím odreagovává od něčeho, co mu nesedí. Promluvit si s ním. Nevím, jak je starý, jestli je to ještě dítě, nebo ...

Ivanko, od kdy budou probíhat aurická sezení? Vlasta

Taaaak – podívejte se na mě: mám jedno jediný tělo. Aurické sezení trvá až 3 hodiny. Teď, když se mělo otevírat centrum, tak jsem jednou tak seděla večer v křesle doma a říkám si: Co já budu dělat? Samozřejmě na ten prodloužený víkend (to je na 3 noci),

tam bude asi 18–20 lidí, což je zatím plná kapacita. Ale můžeme se dobrat až třeba 35, kdyby mohl někdo přijít přes den. Ale to zatím není možné, než to úplně doděláme. Ještě je tam hodně věcí na dodělávání, víc lidí nejde na ten jeden pobyt.

Také zatím žije moje maminka a já se každý den k ní musím vracet – a je to mou milou povinností. Já tam s těmi lidmi budu od čtvrtka až do neděle, ale budu se na noc vracet za maminkou. A první povídání bude vždy ten den od 9-12 a pak odpoledne. A teď jsem si říkala: Jak to udělat, aby to bylo spravedlivé?

Ti lidé se učí pokoře. Já nemohu s každým tím člověkem mluvit ty tři hodiny, protože ti ostatní by mě pak ani neviděli. A ani bychom to nestihli v tom množství – když to znásobíte počtem lidí, tak to bych ani nešla spát a ani tak bychom to nestihli.

A nadjá mi ukázalo řešení, které stejně ještě budu muset s vámi zkonzultovat. Bude to probíhat tak, že jména všech lidí napíšu do klobouku a buď já, nebo někdo jiný, do něj sáhne a vylosuje jméno. A pak ten člověk ještě potvrdí, jestli chce nebo nechce před druhými. Nemáte se před kým stydět, vy jste oni. A tehdy já budu obecně mluvit na každé té rovině. U toho člověka tam budou zápisy časové, ale ti ostatní si při tom povídání budou vybavovat své vlastní kartotéky a své procesy, které se tam odehrávaly a smí se také u toho ptát na otázky svých vlastních kartoték. A samozřejmě – když bude zapotřebí, já se mohu podívat i na časový zápis, který se tam odehrává. Tehdy pochopí celá skupina lidí – a pozor – ti lidé do toho mohou vstupovat a povídat své vlastní příběhy k tomu, co já budu vysvětlovat. Tak se celá skupina posune a každý den si něco uvědomí. A během těch 3 1/2 dne, které tam budou, je možné dopídit se posunu, který je časově možný i z hlediska mého jediného těla i vašich požadavků. Jinak by to nebylo možné. Člověk třeba potřebuje slyšet jednu větu a najednou všechno vidí jinak. Stačí jedna jediná věta, na kterou jste čekali třeba celý život. Najednou cítíte, jak přijde obrovská úleva. Nedávno mě psal jeden muž, co si koupil knihu Olinky Tábořské a řekl, že po přečtení příběhu s dětmi v rodině si odblokoval celoživotní problém a odpor, který si nesl v pocitu, že je nemilované dítě. Jak se mu strašně ulevilo. Ono je jedno, jestli to na vás čeká v knížce nebo v příběhu druhého člověka anebo v povídání od Ivy. Vždyť vy jste všichni jedno já. Svých odpovědí se vždy dočkáte, o to nemusíte mít vůbec žádný strach.

Hezký den Ivanko, srdečně tě zdravím v Ostravě. Chci se zeptat – jsou nějaké příznaky před odchodem do neprojeveného světa? Říkala jsi, že v případě nehody se rozhoduje jeden až dva dny předem. Když vše je dané, také náš odchod je daný – možná člověk nějak ví, že se to brzy stane. Děkuji za odpověď, Vlasta.

Tady je hodně Vlast :-)) Moje maminka je taky Vlasta:-)) Víte – ano. Já jsem zažila krásný příběh ... no krásný... vy víte, že já vše беру jako krásné :-)) Na podzim 2012, když jsem ještě jezdila přednášet, tak v jednom maličkém moravském městečku jsem byla pozvaná do rodiny na povídání. V té rodině tenkrát zemřel mladý muž, 20letý chlapec. A večer před přednáškou mě ta rodina požádala, abych promluvila se všemi členy rodiny. Ne všichni mě poslouchali, ale potřebovali úlevné slovo. Víte, já jsem něco jako farář. A to setkání bylo nádherné. Opravdu krásné, mluvili jsme asi do půlnoci. A všem

se ulevilo. A i to rozloučení bylo pak opravdu i úsměvné a veselé – dalo by se říct – na ty možnosti, které tam mohly být. A tenkrát se to stalo tak, že ten mladý muž ráno chodil na autobus. Byly tam takové dvě serpentiny a za nimi byla zastávka, odkud jezdil do práce.

A ta maminka mi vyprávěla, jak ráno (měli ještě menšího chlapce, 13letého) dětem připravovala snídani. A ten starší syn stál pořád u okna a choval se podivně. Byl zasněný, jako by o něčem přemýšlel a koukal z toho okna ven. A té mamince řekl: „Já měl dnes divný sen, mami. Šel jsem ráno na autobus, a viděl jsem, jak jelo auto, dostalo smyk a srazilo mě do příkopu. Ty – ale mě bylo tak strašně dobře.“ A ta maminka v tu chvíli, kdy jí to vyprávěl, to nebrala vážně: „To se ti něco zdálo...“ - měla hodně starostí, spěchala, pozdě vstávali, chtěla klukům zabalit svačinu Jenže ono se to za půl hodiny skutečně stalo. Ten chlapec byl smířený. On s tím byl smířený, neběsnil, nebál se, on to jen zahlédl. A ta maminka mě už poslouchala – a přesto prožívala obrovské odpory, které ještě pokračovaly. Odehrávaly se tam další obtížné věci – setkala se u hrobu s maminkou toho člověka, který syna srazil z malé vesnice se znáte všichni... A potkala se u hrobu s tou druhou maminkou – ta plakala, omlouvala se jí, že oni prožívají obrovské peklo. A ta matka, která přišla o syna, to nepřijala. A já jsem jí tenkrát říkala: „Prosím tě, neřeš to. Neřeš to. Tvůj muž jezdí obrovským kamionem. Když to budeš řešit a budeš odporovat, jak se to mohlo stát, může se to stát i jako opačný příběh ve vaší rodině – někdo z vás zajede zase někoho dalšího, abyste pochopili i tu druhou stranu.

Vy potřebujete přijmout ten život takový jaký je. Už kvůli těm zbývajícím členům rodiny, to je strašně důležité. Jsou to obrovsky těžká témata, já vím.... ale je to život. A vy nikdy nevíte, co na vás čeká za 5 minut, za rok, za dva... Je to úplně všechno v nabídce. A zažijete právě to, co byste nechtěli. Tak chťěte všechno. Nebraňte se tomu.

Milá Ivanka, zabúdam všetko čo som vedela, čo sa učím. - Ivanka jak čte otázku: “Hele já taky, to je dobrý:-)” - “Mám prácu, ku ktorej potrebujem vedieť jazyk. Bola som v zahraničí, učil som sa rozprávala, teraz nerozumiem, keď ku mne hovoria, neviem opovedať, spomenúť si na slovíčka, ako má ísť slovosled. Noty neviem ich pomenovať, ale zahrám skladbu. Alebo druhý deň je to opačne – pomenujem, ale nezahrám. Bolí ma krčná chrbtica, jednoducho sa zobudím s bolesťou a ťažko sa mi otáča hlavou. Fungujem s pomocou límca v tomto období. Bolesti mám čím ďalej tým častejšie. Monika

Pozor – nekritizujte ten stav, který máte. Tělo využívá těchto věcí a přitěžuje se vám. To by vám blokovalo skutečně krční páteř. Ten přechod, tedy brána 4D, je obrovsky zatěžující a strašně těžká, protože se vám začínají střídát funkce levé a pravé hemisféry. Levá je ta, která ví všechno a umí všechno. Tam umíte cokoli, co by po vás někdo chtěl, což v tu chvíli nevíte. To znamená, že vy třeba zahrájete tu skladbu, aniž byste si vzpomněla, jaká ta nota tam má být. A druhý den vám bude fungovat pravá hemisféra, ta je hodně logická, má vše roztríděné, tam sídlí ego. Takže budete umět noty, ale zase

si to tělo s vámi bude zahrávat v tom, že si budete vyčítat, že to nezahrajete. Tam už ty prsty automaticky nejedou...

Tato hladina je velice náročná. Stav božství, který se pak ustálí, je, že vy si pak to, co budete potřebovat, skutečně dokážete najednou udělat. Vy si třeba najednou vzpomenete na jazyk, kterým jste nikdy nemluvili (ale znali jste ho třeba někdy v minulosti) - to božství umí potom všechno. Ale na to máte čas, to ještě bude nějakou dobu trvat, než to člověk bude umět. Rozhodně komunikace bude na úplně jiné úrovni, která bude srozumitelná všem. Když byste se v této fázi čehokoliv bála nebo odsuzovala, tak se zase bude hmota snažit o to, abyste se uzavřela. A budete si tím způsobovat problémy na hmotném těle. Já mám hlavu úplně prázdnou, jako balon.

Já jsem teď vyprávěla mé dceři, jak ... já jsem zubní laborant, celý život jsem seděla od rána do noci a pracovala jsem rukama a dělala jsem – tvorbu vlastně – když tvoříte zuby, je to krásná odlehčující práce. A najednou z lásky k vám a k tomu, že ty děti to pro vás postavili a vy jste taky přispěli ... Dělalo se to proto, aby tam lidé našli tu praxi. A nebude to možná jednoduché, jsou lidé, skupiny, které poslouchají I.A. a schází se – jsou báječní. Tam není nic negativního, ty pobyty jsou tak krásné. Včera jsem to zažila na Hostýně, v tom hotelu, to bylo něco nádherného: tři místnosti plné lidí, 60 lidí nebo kolik, včetně dětí – a tam jste doma, tam je každý příbuzný. A těch skupin je po republice už strašně hodně. Drtivá většina těchto lidí už tam nemá zapotřebí přijet. Oni už to umí, oni už to nepotřebují, Přijedou si tam jen třeba zastanovat si, zahrát si na kytaru, už nepotřebují info, oni už to žijí. Budou tam chodit lidé – a nebudou se znát – a budou se tam učit přibližovat se sami sobě. Ono to nebude někdy jednoduché. A věřte mi, že já se na to strašně těším. Někdy se může stát, že zrovna vám tam někdo v mé součinnosti zahraje něco neuvěřitelného a vy budete vidět, jak správně reagovat k tomuto člověku. A věřte mi, že to tam zažijete. A budete vidět, co se bude dít, jak se vše bude narovnávat. Bude to obtížné, ale já mám opravdu mám jenom pocity štěstí, ne žádných obav. Ale o tom jsem nechtěla mluvit... :-)

Chtěla jsem mluvit o tom, že najednou zařizují něco, co má hrozně moc omezení, příkázání – úřady, hygiena, a mě jde úplně „hlava šejdrem“, ničemu nerozumím... Já jsem přišla z období 5D, kde už nejsou peníze, kde už nejsou takovéto věci, ony odpadnou... Vezměte si, že zákony atd., nás tady udržují ve stavu hlídání ega různých jiných těl, aby ten stát nebo někdo druhý nebyl okradený. A je tam i takových protirečících si věcí, které se někdy můžou vytlouct, ale vy potřebujete – ty lidi potřebují – mít zákony, dokud neudrží sami sebe, aby někoho neokradli nebo někomu neublížili. A já na toho člověka na tom úřadě koukám, on mi něco vysvětluje, já vím úplně ... nic :-). Já to ani nedokážu přeložit té Zence, co po mě chtějí, to je šílený :-). Ale chci vám říct, že jsem zjistila, že to ani nepotřebuji vědět. Protože on to za mě udělá vždycky někdo jiný. Mé druhé já jde a udělá. Nařízení, které tam mají – zařídí tohle... Nebo se stane jakoby katastrofa, něco se pokazí a přijde někdo, kdo to opraví a naučí nás to, jak se to dělá. Ono opravdu pak uvidíte, jak je všechno správně. A pak krok za krokem se, jako takový veliký trdlo, protahuju tím dějem – a hele, a ono se to samo tvoří. Toto budete vždycky dělat i vy. To potká celou planetu, až se to celé přemění. 3D lidé, tedy těch 8 tříd, pomalinku dožijí své životy jakýmkoli způsobem. A ti, kteří se

stávají živoucími Bohy, ti pomalu budou v součinnosti sama sebe vytvářet nové zákony, nová pravidla. A budete si vzájemně pomáhat, vy už budete vidět, za kým máte jít, komu máte co říct, pro koho máte co udělat. To je úžasná věc. Já to teď zažívám a já vám všem strašně děkuju. Protože vy všichni jste jedno já. Tohle je práce jediného božství.

Má mít člověk ambice? Má člověk vybírat z více možností, které se mu staví do cesty? Má vybírat podle toho, kde cítí nadšení, souznění i když se to zdá jako delší a složitější cesta?

Záleží na tom, co máte konkrétně na mysli. Člověk by měl mít jedinou potřebu – aby byl užitečný společnosti. Vy jste dnes právě v tom světě, který má pravidla a drží vás peněžní podmínky, které jednou nebudou, to všechno padne. To je stav pro učení ve 3D a je nutný. Kdyby teď nebyly peníze, nebudete mít strach, že nemáte práci.

Budete dělat, co je zapotřebí. Odpadnou úplatky – nechcete nikoho donutit, aby pro vás někdo něco udělal dřív, než ostatním – to je 3.čakra. Tento systém podporuje obrovské množství negativních projevů lidských těl a útoků na druhá lidská těla. Pýcha – já jsem bohatý, druzí nemají nic. To jsou neskutečné věci a je to nutné. Je to v té fázi 3D dobré, protože lidé si potřebují v tom úseku časoprostorové křivky 3D uvědomit spoustu věcí.

Pro někoho už peníze nic neznamenají – v tom smyslu, že se umíte rozdělit. Nenecháte se uplatit, když víte, že to je nečestná věc, co by po vás někdo chtěl. Nebo si nekupujete svoje dítě, když jste se rozvedli a on chce být s maminkou a vy ho chcete.... to jsou různé varianty všeho možného, jak vás ten Satan láká k tomu nekalému chování. Vždy si uvědomte, že jste na místě toho druhého člověka, jak by vám to bylo milé nebo nemilé – okamžitě to z vás odpadne. Bude vás lákat na různé věci – nenechte se od toho Satana strhnout k tomu, abyste zaplatili podpisem vaší krvi a ztrátou – dobou časoprostorové křivky – tedy abyste něco opravovali. Takže – tady vždy je to pro vás nastavené tak, abyste pochopili, že jsou věci, které jsou na první pohled lákavé. A pak jsou tady věci podstatné – je to důležité vědět.

Tady máte vlastně jenom žít tak, abyste měli čisté svědomí. Můžete mít nějaký nápad – pozor – nápad je v myšlenkové formě a vy víte, že myšlenky patří hmotě. Božství nemá myšlenky, proto ta prázdná hlava, tak se neděste – to je správné. Máte tam alespoň velký prostor:-). Ten nápad patří vaší hmotné složce, ona vás vede do zkušenosti. Dostanete nápad a on vás zavede (podle vás) někam na špatnou stezku. Vždycky je dobrá. Vy jste si zvolili zkušenost. Když se budete bát se rozhodnout – rozhodnu se dobře nebo nedobře – už ten strach znamená egoismus. Je pak velký předpoklad k tomu, že vás to zavede do špatné pozice. Ale ona je dobrá, vy se toho příště vyvarujete. Příště, když se setkáte s člověkem, který má podobné poryvy, jako někdo, kdo vás podvedl, tak už budete cítit – ne, za tuto cenu ne. Já si zachovám odstup. Ten člověk vám vlastně pomůže.

Jednou jsem mluvila s mužem, který byl obrovsky podveden jedním člověkem – přišel o velké peníze. Byl to Ital, žil v Čechách a je to strašně fajn člověk. A říkal mi: 'Víš, já

se na něj vlastně nezlobím. On mi obrovsky pomohl. Byly to velké peníze, co jsem mu půjčil a on mi je nevrátil. Ale já od té doby poznám, kdo přede mnou sedí a jestli si ode mne ty peníze chce vzít a už je nevrátit anebo ne. A věř mi, že když jsem sečetl všechny ty lidi, co mi tu seděli a chtěli mě podvést a pak to vyšlo najevo, že podvedli někoho jiného, tak já jsem vlastně ušetřil obrovský peníze :-). Díky tomu prvnímu, který mi přinesl tu zkušenost.“

Ano – takhle to je. A to je to obrácení se. Tady v této úrovni, když překročíte hmotnou hladinu, už vidíte, že skutečně vše, co se vám děje bylo vždy dobré.

Ivanko, když se už více jako vědomí naléváme do hmoty našeho těla, tak se ztrácí aurické tělo, rozpadá se. Jak je to potom tedy s aurickými sezeními? A jak se odečítá časovost při sezeních?

Časovost se odečítá při sezeních tak, že si sáhnu na čakru toho člověka buď z pravé nebo z levé strany.

Už víte že pravá strana jsou situace, levá strana je hmota, tedy činy hmotných lidí. Když řeknu rok a cítím bolest, tak tam ten blok před rokem byl. Když dnes je 28.1.2017, tak ten blok tam byl už 28.1.2016. Když řeknu dva roky a není tam, tak je jasné, že blok se odehrál mezi 28.1.2015 a 28.1. 2016. Před rokem tam byl, před dvěma tam nebyl. A cítím bolest, má ruka cítí bolest. Tehdy v tom roce, mezi těmito daty, v těch 365 dnech toho roku, ten člověk prožil třeba situační odpor, dejme tomu na trojce. Zlobil se, neuměl respektovat, že se něco děje a vztekal se, že je nějaká situace. A věřte mi, že pak samozřejmě nastává platba. Ale ten člověk mezitím něco pochopí, narovná se mu to, ale musí ještě opravovat.

Ještě nějaká situace se v tom jeho osudu musí odehrát, aby poprvé zažil, že mu to bude jedno. Ta opravná fáze je nutná i když pochopíte a zaplatíte, aby poprvé v tom ději toho vašeho běhu té hmoty se toto odehrálo. Jinak ano – vy se stáváte uceleným božstvím.

Nedávno jsem zažila záležitost s jednou paní, (je to má známá a mám jí velmi ráda), která moc a moc stála o aurické sezení, protože měla velké problémy se svým potomkem. A já jsem napřed nemohla, bylo to před Vánoci, a my jsme měli kolaudaci. Pak se po Vánocích už neozvala. Nedávno jsem jí potkala a ona říká: „Ivanko, víš, proč jsem se neozvala? Protože se vše vyřešilo, ze dne na den bylo všechno jinak. A já zažívám takovou úlevu. Já jsem dělala to, co jsi mi vždy doporučovala – já jsem domlouvala svému tělu.“

Nikdo z vás nikdy nebyl hmotou. Tak, jak domlouváte druhému člověku: „Hele, nedělej blbosti, to je dobrý, nevztekej se...“, tak máte domlouvat i svému tělu. Dřív vaše tělo útočilo na druhé – a vy jste poslechli. Dnes, když zaútočí na něco – na situaci nebo na druhého člověka, tak máte tomu tělu domlouvat. Ono vás po čase poslechne, a když vydržíte nějakou dobu, najedou je všechno jinak. A je to úlevné.

Nedávno jsem vyprávěla příběh své starší dcery, která když jí bylo asi 14 nebo 15 let, tak strašně toužila po horském kole. Vyprávěla mi tento příběh, až když jí bylo 25, to už bylo dávno vdaná. Říkala: „Mami! Každý den ve škole jsem se mordovala: „Dneska to mám říct! Já potřebuju mít horáka!“ Jenže když jsem tě viděla, jak jsi do noci

pracovala, jak jsi byla hodná, co jsi pro nás všechno dělala, a byla jsi fajn, dalo se s tebou o všem mluvit, tak jsem si říkala: „Ty jo – když jí to řeknu, tak ona mi ho bude chtít koupit. A ona na to nemá a asi jí to bude trápit...“ A to je takový to bojování sama se sebou. Odpoledne si udělala úkoly, běžela ven a tam kamarád Jocha, spolužák ze třídy, jí půjčil horáka. Dvě hodiny každý den se projezdila na horáku, přišla domů, vykoukala se, já jsem šla do laborky. A v noci zase ego: „Zítra jí to řeknu!“. Tak to běželo tři měsíce. Říkala: „Já jsem po těch třech měsících byla úplně vyčerpaná. To byl takový boj, co to mé tělo dělalo. A po třech měsících najednou večer zase přišel ten hlas – „a zejtra jí to řeknu!“ - a najednou přišel hlas „Vždyť já to kolo vůbec nepotřebuju. Si ho můžu půjčit každý den od Jochy.“ A lehlo to, už to nikdy neměla.

Nejste hmota. To, co se vydává za vás, to nejste vy. Je zapotřebí ho usměrnit. Aby neútočil. Aby k sobě netahal nějaké výhody. A tehdy se z vás stává stejnost, jednota, rovnost vědomí všech druhých, protože nevysáváte ty druhé, nepovyšujete se nad ně. Nechcete víc, nechcete být lepší. Chcete být stejní, vážíte si jeden druhého. Protože víte, že vaše skutečná realita je vědomí. Iluze hmoty je jenom iluze, jenom role. I té hmoty, která ztělesňuje toho druhého člověka, je zapotřebí si vážit.

A proto bylo nastaveno, abyste viděli, jaké fáze v tom učitelování vám má Iva přinést. A bylo také nastaveno, abyste sami pochopili, že to aurické sezení nebude už jednou také nutné, až projde určitá doba.

Vy se svých věcí dopídíte. To bylo pouze na ukázkou, po nějaké době to nebude muset být. Bude existovat ještě nějaká doba průchodu, pár let, kdy to bude nutné. Vy se potřebujete dopídit svých otázek a jejich odpovědí. Jestliže se ucelíte, stáváte se Bohem. A ve vás, v tom vašem Božském vědomí, máte odpovědi na vše, co jste kdy potřebovali vědět. Dnes mi píše mnoho lidí – napřed že mají problém, pak se rozepíšou, ten dopis jede, jede, jede – a na konci napíšou: já už jsem si vlastně odpověděl. A je to tím, že oni se ke mně obracejí jako ke svému vědomí. Což je pravda, já jsem vlastně vaše osvobozené vědomí. Proto vám mohu odpovědět, má hmota ego chcipla. Takže já to můžu úplně bezostyšně kecat nahlas. Jde o to, co vám vaše hmota ještě dovolí a co už ne. Ale je to proces, který je nastavený na planetě, jsme to my všichni. A jsme stejní – nikdo není lepší, nikdo není horší. To jsou pozice minulých tříd, to je zapotřebí si uvědomit. Vy máte vědomí Ivy v sobě. A své odpovědi máte v sobě. Čím pokornější budete, tím rychleji se dopídíte svých odpovědí. Vždy jsem vám říkala, že budu šťastná, když mě budete potřebovat, ale budu šťastná, i když mě potřebovat nebudete. A i vy se budete stávat osvobozeným vědomím, které bude učit své okolí všechny tyto věci, které se dnes učíte od I.A. Jste to vy, nikdo jiný. Nikdo nemá ani zásluhy, na ničem. Věřte mi, je to nádherný stav. Takže ano – až planeta bude úplně totálně převedená, bude tady nádherný život. Ještě nás ale čekají velmi těžké okamžiky. Takže žijte, žijte svou praxi a ukazujte to tou praxí těm ostatním. Je to velmi důležité.

Dvakrát jsem zažila stav umírajícího, kdy dotyčný umírající koukal na strop a volal: Ty ke mně nechod' – a jako by se bránil. A ten druhý nemluvil, jen koukal na strop a ptal se: Kdo tam je? Koho mohli vidět?

A ještě po odchodu – můžeme se setkat se svými blízkými, kteří již odešli? A poznáme se?

Miláckové moji zlatí... Když budete odkládat své tělo a budete mít velmi, ale velmi silné ego a třeba neodpustíte nějaký čin druhému člověku (což je v tom prvním případě toho umírajícího), tehdy vaše tělo musí odejít s tímto záznamem. Protože tento záznam je bod hranice síly vašeho egoismu a ten se musí zapsat. On tam je zapsán, ale potvrdí se při umírání, při odkládání těla. Protože je na tom závislá míra toho, jaké rodiče si zvolíte v příštím životě a míra toho, jak umí nebo neumí odpouštět, abyste se to znova naučili v tom dětském raném věku. Takže vidíte, že byly důležité třeba sezení, kdy přišel farář k člověku – a to můžete udělat i vy. Čistá duše, skutečně božský člověk, božské vědomí, vždy může pomoci umírajícímu, protože ti lidé potřebují odpustit. Oni neví, že útočí sami proti sobě, že nejvíce úlevné je odpustit druhému člověku. Je to obrovský dar sám sobě. Jakmile neodpustíte, tak si to nesete stále s sebou. I v noci, když se vzbudíte a jdete na záchod ... to je těžký...

Nedávno mi teď vyprávěl jeden člověk, který bydlí u nás v Mnichově. Kdysi dávno tam žili rody statkářů, kteří se nesnášeli. A on se jmenoval, dejme tomu, Novák. S rodiči bydlel v jiné vesnici a tady měl dědu. A když mu bylo asi tak 5 let, tak šel k dědečkovi na návštěvu. Cestou si hrál na návsi – a najednou byl vedle něj stařeček, měl hůlku. A on mu říká – Dobrý den. Ten stařeček se usmál a říká – čípak ty seš. A když ten malý řekl, že je Novák – a s jeho dědečkem byli obrovský nepřátelé – tak zvedl tu hůl a bacil ho po hlavě.

„Já jsem řek svoje jméno a dostal jsem tou sukovicí po hlavě!“ Dovedete si představit, jak obrovský odpor a zášť vůči té druhé rodině, tomu jménu, si v sobě ten člověk nosil? On tam nařeže tomu malému klukovi...

Ale tenhle dotyčný se tomu hinňal – a my taky, my jsme se řezali až jsme brečeli. Pro nás už je to legrace, my, co víme, o co kráčí ... Horší je to pro ty, co ještě odporují, ti by to ještě.... A to si ten člověk odehrává při tom odchodu.... Pamatujte si: vy jste univerzální Božství.

Vaši blízcí, kteří odejdou před vámi na vás – pozor – jenom iluzorně čekají. Iluzorně. Ve skutečnosti je to paměť vašeho hmotného těla. Setkáváte se s různými tvary různých hmot a ta hmota si pamatuje tvar vašich známých, přátel, rodičů, prarodičů..., tam vidíte někdy i lidi, jejichž tváře si nepamatujete, ale i oni patří do vašich rodových pamětí buněk. Takže tam třeba vidíte svůj vlastní tvar, když jste byli svou vlastní prababičkou třeba – což vy nevíte. Tam se jen vrství paměť hmoty, která vás uvolňuje z těla, které odkládáte. Ale všechno jste vy. Vy jste univerzálním jediným vědomím, které se rozložilo do obrovského množství kabátků. Takže to je pravda této časoprostorové křivky. Jestliže si uvědomíte, kým jste, už nelpíte na matce, otci, dětech, na nikom. Protože víte, že všechny nosíte buď v sobě nebo je potkáváte v obalech vnějšího světa opakovaně. Vždy jste žili ve své obrovské rodině. Ze začátku jste ale hodně lidí pokládali za nepřátele a velmi málo lidí za přátele. Na cestě do pokory ubývá nepřátel a přibývá přátel – až jednoho dne zjistíte, že jste jediným Bohem. A je dobře,

že tu nejste sám, že My je veliké množství, protože děj je nekonečný a krásný. A sami sobě všechno hraje.

Ivanko, jak odstranit strach mezi mužem a ženou, mezi kterými proudí sexuální energie a naprostá důvěra, ale strach brání úplnému propojení srdcí. Je to absencí zamilovanosti nebo přítomností strachu na rovině rozumu?

Víte, tam může někde v minulosti být strach úplně se otevřít a odevzdat se druhému člověku. Protože v minulosti má vaše hmota v paměti třeba zklamání. Je to zbytečné, neboť i kdybyste s tím člověkem byla třeba rok a užili jste si nádherný vztah a krásné věci, a má to skončit, tak to skončí. Vám ten čas s tím člověkem, ani ty prožitky, nikdo nikdy nemůže vzít. Jen váš vlastní odpor, který je podsunutý vašim tělem a odsudkem k tomu, že to třeba pak skončilo. Nebo udělal něco, co by se vám nelíbilo. K tomu vás nutí vaše odporová složka hmoty těla. Ne, užijete si s tím člověkem dobu, kterou máte nastavenou, pak se třeba i rozejděte, když ten osud k tomu vede. Každému ta cesta vede opravdu někam jinam – a vy potřebujete rozejít se v dobrém. Jinak ztratíte svobodu těla a další vztah bude propojený a podbarvený tím strachem. Tady byste si o tom možná měli promluvit, kdo co jak cítí. Tam bude něco z minulosti. Hodně lidí se bojí, myslí si, že když se odhalí...

Udivuje mě jedna česká písnička, ale tak to vidí svět... zpívá se v ní, že ten, kdo miluje víc, že je na tom hůř. To je obrovský nesmysl. To je ještě stav hmoty, která chce vlastnit druhého člověka. Tehdy to ale není od vás láska, ale egoismus. To je úplně mylný pohled.

Ivanko, moc zdravím. Před 4 měsíci manžel náhle odešel do bodu B. Od té doby večer co večer po setmění "utíkám" z domu k dceři. Přes den pohoda a v noci Satánek, strach - ale z čeho? Démoni? Ne... co to prosím je? Vím, že jsem se chovala poslední rok ve vztahu s odpory. Viděla jsem, jak manžel odchází, chátrá, a já mu chtěla pomoci tím, že jsem mu neustále spílala. Chtěla jsem mu pomoci, ale jeho vitalita byla ta tam. Nezájem o cokoli, komunikace mezi námi nula. Děkuji, miluji vás, Marta

Tady vám spíš asi nalhává hmota těla nějakou výčitku. Někdy se bojíte dokonce i toho, že by se mohl ten váš dotýčný muž objevit. Ale věřte mi, že kdyby se objevil, tak zažijete jenom zář, přijde rozloučit se ve smíření. Ego reaguje různými způsoby. Jestliže jste mu spílala proto, aby se rozhýbal a myslela to s ním dobře, tak to není nic špatného. Jen jste to zkrátka neodhadla. Po této zkušenosti byste to už třeba udělala jinak. To jsou zbytečné výčitky – děj byl takový, jaký byl. Lidé si myslí, že jsou špatní, když takhle něco jakoby provedou, myslí si, že něco ošklivého udělali... Tak to není. Jak jsem říkala, že v 1. třídě neumíte číst, psát a počítat, tak to je to samé. Vy jste nikdy předtím ještě tuto situaci nezažili, ale úmysl se kterým to děláte, vás hodnotí. Nikdo nikdy tady nebyl hříšný. Tak zvaný hřích neboli odpor má sama hmota. A vy tou hmotou nejste. Vy jste vědomí.

Vy jste jako vědomí byla vlastně blízko té vaší hmoty – ženy jménem Marta – abyste viděla, jak ta Marta dělá to spílání a abyste věděla, že ne – příště budu tak silná, že tomu tělu to nedovolím.

Když se ale to vědomí nechá strhnout hmotou, že „já jsem špatná“, tak už jste hmotou. Martou. Nedělejte to, je to zbytečné. Vašemu muži je báječně, protože teď je vlastně vašim vlastním vědomím. Nikdy jste o něj nepřišla. To je iluzorní děj. Víte, když nebudete mít odpor těla, tak všichni, co umírají, se do vás nalijí. Je to vaše vlastní vědomí. Jenom tehdy ne, když třeba moje hmota by mě převálcovala a zažila bych lítost. Nebo výčitku, nebo něco..., tak ta hmota ztvrdne. Protože tím jsem hmotou a já opouštím své vědomí v druhém člověku, který odešel.

To je to, co potřebujete pochopit – nikdo z vás jste neudělal nic špatného. Ani nikdo druhý. Pouze vědomí v těle potřebovalo být účastné ději, který probíhal. Takže se nebojte, zůstávejte klidně doma. Kdyby přišlo nějaké strašení, tak to přijměte. Žádné výčitky. V klidu a v míru přijměte děj, jaký byl, protože on byl vámi vybrán.

Milá Ivanko, při probuzení v lehkém spaní jsem slyšela bzučení v uších, poté hlas do ucha mi řekl něco jako – nesejdi z cesty. Pak jsem cítila kroužení v zátylku a ve vlasech, trvalo to tak půl minuty, po těle se rozlilo teplo. co se děje?

Ano, tohle je hlas nadjá. Buď máte hlasy ego, nebo i obrazy ego. Třeba můj tatínek se mi zjevil a chtěl mě nalákat na zvědavost. Ale on to nebyl tatínek. Ego poznáte podle toho, že ten člověk, který tam přijde, má takové studené, takové psí oči, úplně kamenné. A říkal mi: „pojď, já ti ukážu, co bude“. Hned jsem věděla, že to není můj táta. Říkám mu: „Tati, ale já nepotřebuju vědět, co bude. Já se tam klidně dožiju krok za krokem.“ V tu chvíli se zatvářil strašně vztekle a jako když sfouknete svíčku, zmizel. A teď se rozlije po těle taková obrovská blaženost. Ano, ta hmota má své klíčky a smyčky, kterými vás láká do stavu, kdy vás ovládá. A to propouštění vždy nastartuje obrovskou blaženost uvolnění, že jste zase kousek dál.

Tady vás nadjá upozorňuje, že se něco bude dít ve vašem osudu. Vy máte nastaveno, jestli takzvaně selžete nebo ne, co dokážete a co nedokážete. A nadjá ví, na co vás má upozornit a ego ví, čím vás má lákat. A toto je zážitek s nadjá, i to kroužení a mravenčení. Ano, to je vaše vlastní duchovní složka, která vám přijde oznámit informačně, že se něco eventuálně bude dít.

„Ivanko, ptám se za mé vnučky 10–13 let, protože jsem jim na jejich dotaz nedokázala odpovědět – kde prý přebývá duše, než se znovu narodí do jiného těla.“

Vy už víte, že planeta je jedna jediná bytost. Má jediné božské vědomí, které bylo na začátku 3D obaleno hmotnou složkou. A toto vědomí se musí vyučit. Původní duch je dokonalý a božský. To je v trojnosti ta nejvyvinutější složka a tou jste všichni vy jako jediné Božství. Je rozdělené do částí hmot, které se v časoprostorové křivce vždycky objevují, nějaký čas tu jdou a pak zase odkládají hmotu.

A jsou to nevyvinuté části toho ducha – abyste tu nebyli sami jako Bůh, tak potřebujete mít hru, aby se něco dělo. Víte, jak byste se nudili? Buďte rádi, že vás někdo okradl, že

vás někdo podvedl. Ale taky že si s vámi někdo zahrál karty, že jste zažili něco hezkého, mohli jet na dovolenou. Že jste si mohli třeba v obrovské chudobě najednou dát bramborovou polévku, vychutnat si to. Tady je veliké množství prožitků, které ten Bůh potřebuje zažít. Duše je část toho Boha, která je přidělena ještě ke složce hmoty. To znamená, že ona po odložení těla odchází do středu hmoty zpátky, do tak zvaného vězení. Jediný Bůh je celý, je 100 %, nikdy nesmí chybět ani kousíček. On se navrací. Jediná výjimka při těchto dějích je, když planeta prochází obdobím, ve kterém se nyní nacházíme, to znamená v přechodu do 5D. V určitém časovém úseku tzv. brány 4D se dostává informace, které vám objasní spoustu věcí. Ale pochopí je zase jen ti, kteří jsou schopní a mají určitý počet zkušeností. Tito lidé jsou v tak zvané poslední třídě – to znamená ti už jsou vyzrálí, ucelení a mohou pokračovat na té planetě, která letí dál.

Ti, kteří ještě nesplňují, mají ještě nějaké časové odchylky do úplného poznání, tak ti se vlastně musí přemístit do časoprostorové křivky, která jim vyhovuje, na planetu za námi. Takže vidíte, že duše odchází vždy – pozor – zůstává s námi. Opouští vlastně jakoby iluzorně pouze člověka, který by prožíval odpory, lítosti, kritiky, že se to stalo.

To znamená, že těm dětem potřebujete vysvětlit, že je pravidlem – a přirozenou věcí pro jednotlivého člověka, že se tady jednou narodíme a zas to tělo odložíme. Protože jsme vědomí, které potřebuje prožívat spousty krásných i trošku méně krásných věcí, abychom se poučili. A abychom se dozvěděli, kdo jsme. Pokud splníme tento požadavek, zjistíme, že nám nikdy nikdo nikam neodešel, že to byla pouze iluze. Když v této iluzi žijeme, tak ještě trošku trpíme. Dnes už trpíte méně, než jste trpěli dříve. Ale až nastane stav úplného přijetí zjistíte, že jste nikdy o nikoho nemohli přijít, že všechno jste vy sami.

A tak vám přeju, abyste si z těch dnešních slov odnesli alespoň malý kousek. Všichni to vlastně víte, jen ta praxe někdy pokulhává... Věřte mi, že to jen hmota si s vámi hraje své hry, které stejně jednou prohraje. I v Bibli je nastaveno, že v této době Satan ztrácí moc nad planetou. Ano, je to pravda. A vždycky to pravda byla, protože vývoj planety je vždy hotový. Budu se na vás těšit zase někdy jindy, třeba u nás na statku, nebo na příští besedě. Bylo mi s vámi dobře a děkuji vám.